

גיורא הרטוג. "היו
שאמרו לי אחר כך
שהעניינים שלי בשוט
חתכו אותם"

"חלק מהנחקרים יודעים את כללי המשחק,
אחרים לא. חלק נשברים, אחרים נשארים קיר
אטום. שנייה לפני שהנחקר נשבר

אני מרגיש את

הלב פועם

בקצב מוגבר

מאוד ויודע שזהו, רגע השבירה עומד להגיע".
גיורא הרטוג, ראש מחלקת חקירות ברשות
ניירות ערך, עוזב את התפקיד ומסכם 30 שנות
חקירה בצמרת. ראיון בלעדי

מאת תמרה לב ואמיר הלמר

תצלום: גני בהרליה

אבל את תחום ניירות הערך הוא לא הכיר. ובכל זאת, ההתלבטות היתה קצרה. הרטוג ביקש את הסכמתה של אשתו – ושלושה שבועות אחר כך נכנס לתפקיד. בשלושת השבועות הללו הוא שקע בקריאה של ספרות מקצועית. חוקים, פסקי דין, כתבי אישום – העבודה במצ"ח הרגילה אותו לעי כל נושאים חדשים במהירות.

שש שנים אחר כך סגר אחריו הרטוג את הדלת של מחלקת החקירות. עזיבת הרשות לניירות ערך היתה ייחודית לא פחות מן ההצטרפות אליה, אבל קרמו לה צלילים הרבה יותר צורמים מצליל הטלפון ההוא, וגם דין ודברים הרבה יותר פומבי משיחת הטלפון הלילית עם מירי כץ. הרטוג עזב בגלל חילוקי דעות קשים עם היו"ר העכשווי, משה טרי, על אופן ניהול חקירות ברשות. בשיא העימות הוא שכר את שירותיו של עו"ד אלי זהר כדי שייצג אותו בשימוע אצל טרי, והתקשרות רמוזה שמאחורי העיי מות נחה לה ערימה של כביסה לא נקויה. בסופו של דבר הגיעו הצדדים

7 ילה אחד, לפני יותר משש שנים, קיבל גיורא הרטוג שיחת טלפון. יו"ר הרשות לניירות ערך, מירי כץ, תהתה אם יסכים לקבל עליו את תפקיד ראש המחלקה לחקירות ברשות. הרטוג עבד אז במשרד התיירות אחרי שסיים קריירה ארוכה בגופי החקירה הצבאיים. הוא שירת בקבע במצ"ח, אחר כך פיקד על היחידה המרכזית לחקירת רות מיוחדות (ימל"מ). ברקורד שלו הופיעו חקירות רות ריגול וחקירות כלכליות, חקירות בינלאומיות וחקירות של סחר והברחת סמים,

"לא פעם, כשערכנו חיפושים בחברות או אצל אנשים, מצאנו ניירות ובהם רישומי התייעצויות של חשודים. במקרה אחד רשמו לעצמם החשודים מה יגידו אם הרשות תזמן אותם לחקירה. מנחינת ההרשעה יש אם כך חשיבות רבה למחלקת חקירות חזקה"

לפשרה: הרטוג יפרוש בשקט, והכניסה תישאר בפנים.

בין הכניסה המפתיעה ליציאה הדרמטית עבר הרטוג קשה מאחורי הקלעים. למרות מחד סור כרוני בכוח אדם, מחלקת החקירות של הרשות נחשבת למקצועית ביותר, ברוב התיקים שהיא חוקרת מוגשים כתבי אישום, ושיעור ההרשעות בהם גבוה במיוחד. המחלקה היא הגוף העומד מאחורי רבים מכתבי האישום הכלכליים הבולטים של השנים האחרונות – מפרשת דסק"ש ועד פרשת קרדן. תיקים אחרים, שעדיין לא הוגש בהם כתב אישום, הם הפרשות הגדולות של ההווה – אקסלנס, קבוצת בולוס, רוגיון, וכמובן קבוצת פלדגבועני.

כשנדרש הרטוג לציין רק חקירה אחת שהיא רוצה כי תוזה עם המחלקה שלו, הוא אמר שזו החקירה בפרשת פלדגבועני. היא היתה הגדולה, המורכבת והמהירה ביותר שערכה הרשות אי פעם, הוא אמר. ביום קיץ אחד של חודש יולי 2002 פשטו כל חוקרי הרשות באחת על החברות הציבוריות שנשלטו על ידי הקבוצה. בתוך ימים ספורים נאספו מאות ארגוני מסמכים, עשרות נחקרים הוכנסו לחדרי החקירות. אחד מהם היה מפכ"ל המשטרה בעבר רפי פלד. חצי שנה בלבד אחר כך הסתיימה החקירה והממצאים הועברו לפרקליטות.

אלא שאת הבשורה כי עבודתו עומדת להתגייס בש לבסוף לכדי כתבי אישום כבר קיבל הרטוג מחוץ לרשות, לאחר שעזב. בשלב זה הוא כבר לא היה העוזב היחיד. הצטרפו אליו סגנו, רו"ח יואב מרום, והדיועצת המשפטית של המחלקה, עו"ד טלי רוזן ואחותה, רו"ח אסנת מרום-זיסמן. ביחד הם הקימו חברה פרטית, אודרט, שעם לקוחותיה הפוטנציאליים

נמנים מן הסתם נחקרים פוטנציאליים של הרשות. בעצם, החברה מציעה שירותי חקירה לחברות שרוצות להימנע מלמצוא את עצמן בחדרי החקירות של הרשות לניירות ערך. האם הרטוג חצה את הקווים? הוא אמר שכלל וכלל לא.

גיורא הרטוג, איך מתנהלת חקירה ברשות לניירות ערך?

"את ההחלטה על פתיחת חקירה מקבל יו"ר הרשות. המקרה מוצג בפניו, כל הגורמים הרלוונטיים מחווים את דעתם, והוא שמחליט. משם הוחלט על פתיחת חקירה מופקד ניהולה בידי מנהל מחלקת החקירות. כל ההחלטות שמתקבלות משלב זה, כולל המעבר מחקירה סמויה לחקירה גלויה, הן באחריותו של מנהל המחלקה.

"החקירה נחלקת לשני חלקים: איסוף הראייה והתשאול. שלב איסוף הראייה דומה בכל חקירה. אתה נדרש להבין מהן הראיות הרלוונטיות, לדעת איפה ניתן למצוא אותן ואז לאסוף אותן באופן שיהיה קבילות בבית המשפט. ברשות מקיפידים לעשות הכל על פי הספר, ואף תיק ניירות ערך לא נפל בתקופתי בגלל ראיות לא קבילות או בשל אופן ביצוע החקירה. בכלל, התנאים והיחס שמקבלים הנחקרים ברשות טובים ביותר."

כמה זמן אורבת חקירה מרגע פתיחתה ועד הגשת ההמלצות לפרקליטות?

"זה תלוי כמובן בגודל התיק, ובעיקר בהיקף כוח האדם של הרשות. בדרך כלל בתיק גדול נדרשת כשנה."

זה הרבה זמן. זה לא גורם עיניו דין?
"נכון, זה הרבה זמן, ואני בהחלט חושב שטחנות הצדק טוחנות לאט מדי. גם את משך הזמן שהתיק עושה בפרקליטות ובבתי המשפט צריך לקצר. זה יוצר עיניו דין, זה לא יעיל. אכיפה טרבה היא אכיפה מיידית."

"יוצאת דופן היא החקירה של פרשת פלד גבי עוני. היא היתה חסרת תקדים. למרות שזו אחת הפרשות הגדולות והמורכבות שהרשות טיפלה בהן, בתוך חצי שנה הועבר תיק החקירה לפרקליטות. לצורך כך גייסנו לחקירה את המחלקה כולה."

כלומר, מספר התיקים שמחלקת החקירות יכולה להתמודד אתם בו זמנית מוגבל למדי.

"מחלקת החקירות של הרשות היא מחלקה קטנה. כוח האדם בה מוגבל בהיקפו, ולכן מספר התיקים שהמחלקה יכולה לטפל בהם בו זמנית מוגבל גם הוא. מספר התיקים נגזר מגודלם, ממהות החשדות, ממורכבותו של כל תיק. יו"ר הרשות רשאי לאמץ בעניין זה מדיניות משלו ולהחליט אם הוא מעדיף לטפל בהרבה מקרים קטנים או במעט עבירות גדולות. אבל המספר מוגבל בכל מקרה, יש בהחלט תיקים פוטנציאליים שלא טיפלנו בהם בגלל בעיית כוח האדם. אילו היו לי עוד עשרה חוקרים זה היה נראה אחרת."

רבים מהנחקרים ברשות ניירות ערך הם אנשי עסקים מנוסים ובכירים, לפעמים אפילו מוכרים מאוד במשק. איך נוגשים לנחקר כזה?
"הגישה שאני מנחיל לחוקרים שלי היא שקודם כל החוקר חייב להתאים את עצמו לנחקר. הוא חייב ללמוד את הנחקר לפני התשאול ולהגיע מוכן. זה מתחיל בלבוש, בהופעה של

החוקר. זה נמשך בפנייה – היא צריכה להיות אדיבה וסמכותית. מצד אחד, החוקר שומר על כל זכויותיו של הנחקר ועל כבודו. מצד שני, הוא דורש ממנו להשיב על כל השאלות ולתת לו את כל החומר הנחוץ."

קשה יותר לחקור אנשים כאלו?
"תלוי באדם, בנחקר. לעתים קרובות קשה יתר לחקור בכירים או יהירים, כי נדרש להם זמן רב יותר כדי להבין את הסיטואציה שהם נמצאים בה. לא אחת נדרשתי להיכנס לחדר החקירות כדי להבהיר לנחקר כזה היכן הוא נמצא ומה מצבו. יהירותם מניעה אותם לזלזל בחוקר הצעיר. הם מסתכלים עליו וחושבים: מי זה הילד הזה, מה הוא חושב לעצמו, ואז, כשאני נכנס, והם רואים לפנייהם אדם מבוגר, מזוקן, סמכותי, הם מתחילים להבין שהעניין רציני."

האם בחקירת בכירים המוטיבציה של החוקרים גבוהה יותר?
"כן. ככל שרמתו של הנחקר גבוהה יותר, האתגר גדול יותר, ולכן פעמים רבות גם המוטיבציה עולה."

יש נחקרים שמכירים את הכללים ויודעים איך להתנהג כדי לצאת הכי טוב?
"כמובן. חלק מהנחקרים מכירים את כללי המשחק ויודעים מה עליהם לעשות."

מתי מוגיע רגע השבירה של הנחקר?
"אין כאן חוקים קבועים. אבל שנייה לפני השבירה אני מרגיש שהלב שלי פועם בקצב מוגבר מאוד ואני יודע שזהו זה, רגע השבירה עומד להגיע. אחרי שלושים שנה בתחום אני פשוט מרגיש את זה."

חוקר מזהה את רגע השבירה, ממש כפי שהוא מרגיש איך בשבריר שנייה הוא פיסס את השאלה הנכונה, במקום הנכון, והנחקר התגבר על השלב הנפשי הקשה והמשיך הלאה?

תמיד יש שלב של מצוקה נפשית?
"כן, לפני השבירה. זה השלב שבו הנחקר מגיע להכרה שזו הדרך הנכונה לצאת מהמבוך או מהלחץ שהוא שרוי בו. פעמים רבות נחקרים מרגישים הקלה רבה אחר כך, לפעמים אפילו פורצים בכי. לא כולם נשברים כמובן. היו נחקרים שלא גירדתי להם אפילו מעט מהקליפה. אנשים שדיברתי אתם כמו עם קיר. לעומתם היו אנשים שנשברו אחרי שני משפטים, היו שאמרו לי אחר כך שהעיניים שלי פשוט חתכו אותם."

עורכי דין מובילים טוענים שהרשות נמנעת מחקלטה ההודאות. היא מסתפקת ברישומון על ידי החוקר ובהקלדתן למחשב, וכך שבים ומתעוררים בבית המשפט ויבזוים על מידת הדיוק בהן. מה רע בטייפ פשוט?

"אין בארץ אף מערכת חקירות שמקליטה את

"פעמים רבות נחקרים מרגישים הקלה רבה אחרי רגע השנייה, אפילו פורצים ובכי. לא כולם נשברים כמו כמון. היו נחקרים שלא גירדתי להם אפילו מעט מהקליפה. אנשים שדיברתי אתם כמו עם קיר. לעומתם היו אנשים שנשברו אחרי שני משפטים"

מצעד הנחקרים של הרטוג

רפי פלד, טל יגרתן, אריה גבעוני – חשד להעברתם של כ־40 מיליון שקלים מהחברות הציבוריות של קבוצת פלד-גבעוני לחברות פרטיות שבבעלות בכירים בה, חשד לסדרה של עבירות על חוק ניירות ערך וחוק איסור הלבנת הון. עם החשודים בפרשה נמנים מפכ"ל המשטרה בעבר, רפי פלד, היועץ הפיננסי של הקבוצה טל יגרתן ואיש העסקים אריה גבעוני. טרם הוגש כתב אישום.

חקירותיה. גם במשטרה מוקלטות רק חקירות של עבירות קשות במיוחד, כמו רצח. הרשות היא היחידה שמתמללת כל חקירה באופן מופתי, עד שבדרך כלל יש אפילו עודף תמלול. מכל מקום, הסיבה המרכזית לכך היא תקציבית. מכיוון שכל הקלטה חייבת לעבור גם תמלול, היא כרוכה בעלויות שלרשות אין אפשרות לשאת.

מהו שיעור ההרשעות בתיקים שאתם מגישים?

"98% מהתיקים שבהם מוגש כתב אישום מסתיימים בהרשעה".

איך אתם עושים את זה, על אחת כמה וכמה לנוכח האילוצים?

"קודם כל הודות לכוונת האדם. הרשות השכיחה להבחין שמחלקת החקירות היא חוד החנית של פעילות האכיפה. עובדים שם עורכי דין, רואי חשבון, אנשי מחשבים – כולם בעלי תארים, אני שים מצוינים. הסוד הנוסף הוא עבודת ההכנה היסודית שנעשית לפני פתיחתה של חקירה גלויה. למעשה, כשרבד החקירה נודע, חלק ניכר מהרשות כבר נמצאות בידי החוקרים. זה מאפשר להם להעריך את איכות הראיות, כמותן וכו' כבר בסופו של יום החקירות הראשון".

בשוק ההון יש שמוספים סעיה. הם אומרים שהתיקים שלכם קלים, שהראיות נמצאות מתחת לפניכם. יכול להיות שזו אחת הסיבות לשיעור הגבוה?

"שטויות. מי שטוען שחקירות כלכליות, שעניינן שוק ההון, הן חקירות קלות פשוט לא מבין על מה הוא מדבר. קודם כל, צריך להבין שגם כשחוקרים חשדות בעקבות ממצאים שהעלתה 'מערכת החריגים' הממוחשבת, זו רק תחילת הדרך. המערכת הממוחשבת לא יודעת לתפוס גנבים. היא יודעת להציג פעולות שהגדרנו בה חריגות. עכשיו מגיע השלב הקשה של איסוף הראיות, עכשיו יש לברוק שאכן לפנינו פעולה פלילית".

"כראי לזכור גם שאת עבירות התרמית ערשים עבריינים מתוחכמים לרוב. הם מנסים להיטות את הפעילות, נרשמים בשמות שונים, מבצעים פעולות בחשבונות שונים, נותנים הוראות שלא בסמיכות זמנים ומשטשים עקבות. האתגר של החוקרים הוא לאתר את הקשרים האלה למרות ההסוואה ולהבין שאדם אחד עומד מאחורייהם. ואז צריך כמוכחן לאסוף את הראיות עצמן מהבנקים, לנסות להבין את פעילות החשוד בכלי, לה, לברוק אם לפעילות שנעשתה יש סיבות שאינן פליליות".

אילו עבירות קשה יותר לחקור?

"עבירות כמו פרט מטעה בדר"ח או בתשקיף, שהיו לב לבן של אחרות מהחקירות הגדולות בש"

יוסף גרינפלד, יצחק גרוסמן ואיתן רנטר – החשודים בפרשה הם בעלי השליטה בחברת קרדן – יוסף גרינפלד, יצחק גרוסמן ואיתן רנטר. הפרקליטות מייחסת להם שימוש במידע פנים; לגרינפלד ולרנטר מיוחסות גם עבירות של השפעה בדרכי תרמית על המחיר של מניית קרדן. מצב התיק: הוגש כתב אישום כנגדם, והפרקליטות מנהלת את שלב ההוכחות.

אינריהם בולוס – לאחר התמוטטותן של החברות בולוס גר ובולוס תיירות ומלונאות נחקרו בעלי השליטה בחשד כי הוציאו מהן שלא כדין 27 מיליון שקל, בלי שניתן לכך ביטוי בתשקיף ובדרו"חות. טרם הוגש כתב אישום.

עזרא הראל, אריה חועלם, מיכאל ברנע –

בעלי השליטה בחברת רוגוזין, עזרא הראל ו"ל ואביו אריה מועלם, והמנכ"ל לשעבר מיכאל ברנע נחקרו בחשד כי תחת שליטתם ביצעה החברה עסקות בעשרות מיליוני שקלים, בלי שאושרו כנדרש באסיפה הכללית של החברה ובלי שדווח עליהן. על פי החשד, בשל העסקות הללו לא עמדה רוגוזין בפירעון חובותיה, בסך 75 מיליון שקל, לבעלי האג"ח שלה. טרם הוגש כתב אישום.

גולן כהן ורון רשף – החשודים בפרשה,

ראשי בית ההשקעות אופמת שבשליטת אקסלנס-ניסואה, נחקרו ברשות בחשד כי השפיעו בדרכי תרמית על שערי המניות בשוק המערף בשלושה מקרים. הבולט שבהם: פעולות שביצעו לכאורה במניית פרטנר בי"א 2001, יומיים לפני כניסתה למרד ת"א 25. טרם הוגש כתב אישום.

דב תדמור, ג'ון בוק – בית משפט השלום הרשיע בכירים בדיסקונט השקעות, בהם רב תדמור וג'ון בוק, בעבירות על חוק ניירות ערך, בגין אי צירוף רו"חותיה של חברת ישקר לדרו"חות דסק"ש. בית המשפט המחוזי ביטל את החלטתו של בית משפט השלום וזיכה את הנאשמים. המדינה הגישה ערעור לבית המשפט העליון.

"קשה יותר לחקור בכירים, כי נדרש להם זמן כדי להבין את הסיטואציה שהם נמצאים בה. יהירותם מניעה אותם לזלזל בחוקר הצעיר. הם חושבים: מי זה הילד הזה, מה הוא חושב לעצמו. ואז אני נכנס: מנוגד, מזוקן, סמכותי. הם מתחילים להבין שהעניין רציני"

נים האחרונות, הן עבירות שקשה מאוד להוכיח. החוקרים נדרשים לאסוף אלפי מסמכים ונתונים כספיים בארץ ובעולם, נאלצים להתמודד עם גורמים אינטרסנטיים, עם אנשים שמנסים להכחיש את החקירה, עם ניסיונות להעלים ראיות". אחוז ההרשעות הגבוה הוא מדר להצלחה בעניין?

"גוף חקירה לא נמדד במספר כתבי האישום שהוגשו, אלא בהצלחתו לגלות את האמת. חקירי רה לא נועדה להפיל על אנשים תיק או להרשיע. תפקידם של החוקרים הוא לבדוק חשדות כדי להביא לגילוי האמת. כשחוקר מגיע למסקנה שלא נעשתה כאן עבירה, זה בעיני אות כבוד וסיימן למקצועיות.

"עם זאת, עמידה במבחן המשפטי היא בהחלט מדר להצלחה. באותה מידה, כשיש ראיות ולכסוף התיק לא עומד בבחינה המשפטית, זה גורם אכזר בה. השקענו ימים ודלות בחקירה, באיסוף הריאות, בתשאולים – ונכשלנו. אז כן, במידה מסוימת זה מדר להצלחה ולכישלון".

ובשפרקליטות מוחליטה, בניגוד למסגרות הרשות, שלא להגיש כתב אישום, האם גם זה מדר לכישלון?

"לא. הפרקליטות היא שמוטמכת להחליט אם להגיש כתב אישום או לא. בסופה של כל חקירה מגישה מחלקת החקירות את התיק לפרקליטות בצירוף מסקנותיו של יו"ר הרשות. לפעמים מחלקת החקירות והפרקליטות לא רואות עין בעין, והפרקליטות לא מסכימה עם המסקנות של הרשות לניירות ערך. זה לא כישלון, לא עניין של שחור ולבן. בסופו של דבר, הפרקליטות הרי גם נושאת באחריות לתוצאות ההליך המשפטי. הפרקליטים הם שמופעים בבית המשפט ונדרשים להוכיח את טענותיהם על בסיס הראיות שמצאנו".

האם החלטה להימנע מהגשת כתב אישום לא נובעת מחולשת הראיות שאספה מחלקת החקירות?

"לא, יש לכך הרבה סיבות. למעשה, הראיות הן האחרונות שאחראיות לנפילת תיק, משום שהן הראשונות שאפשר להכיר ולהעריך. מובן שעשויים להתגלות חילוקי דעות ביחס למשקלן. הרי גם אם הפרקליטים יחשבו שיש מספיק ראיות, והשופטים עשויים לחשוב אחרת. לצערי, בתי המשפט בארץ לא משופעים בשופטים שמבינים את הנושא. תחום המסחר בניירות ערך הוא מקצועי מאוד".

אילו חקירות אתה מגדיר כחקירות בח"א הידועה?

"פלד'גבעוני היא אולי החקירה הגדולה והמורכבת שנערכה ברשות אי פעם. הסיבה לכך

היא שכאן נפלה קבוצת חברות, ולא חברה אחת, והחשדות עלו לפני קריסתן בפועל. מחלקת הדיקורות נדרשה להגיב מיד, לא היתה לה שהות לאסוף ראיות לפני פתיחתה של החקירה הגלויה. "חקירה מאתגרת אחרת נערכה בפרשת קרדן – תיקי עבירות של שימוש במידע פנים הם תיקים קשים להוכחה. אפשר למנות גם את פרשת אקסלנס, שמועלה בה חשד להרצת מניות בשוק המעו"ף. אמנם, קרמה לה פרשת ניר הורה ויונתן קיי מאילנות בטוחה, אבל פרשת אקסלנס גדולה ממנה בהרבה.

אבל בפרשה של ניר הורה ויונתן קיי, הם זרי בו בבית משפט השלום.

נכון, אבל לאחרונה הגישה הפרקליטות ערעור על הזיכוי לבית המשפט המחוזי. אני חושב שראוי שהנושא כולו ייבחן בערכאה גבוהה יותר מבית משפט השלום, משום שזה תחום חדש שאין בו פסיקה, וההכרעות המשפטיות של היום יקביעו איך ייראה שוק המעו"ף בעתיד".

בתקופה האחרונה אנחנו שומעים שהרי שות מנהלת החקירות בבנקים, שחברות גדולות כמו דור כימיקלים לא מדווחות, והיתה גם פרושת בנק המזרחי. יש תחושה שמישהו נדרם בשמירה. יכול להיות שלא הייתם די מאוימים? "זה לא עניין של איום. בארה"ב יש מערכת אכיפה חזקה ביותר, ובכל זאת התרחשו בה פרושות כמו וורלדקום ואנרון. בכל שמקום שיש בו אנשים והון יהיו גם עבירות. אני לא מכיר שום מערך אכיפה וענישה שיכולים ליצור מניעה של 100 אחוז. מלבד זאת, אנחנו אף פעם לא יודעים אם אכן יש עלייה במספר העבירות או שהרשות עובדת טוב ומגלה יותר עבירות. מי יכול לדעת?"

אז לדעתך ההרתעה והאכיפה של הרשות הן אפקטיביות.

"כן. אבל אני חושב שמחלקת החקירות של הרשות צריכה להיות חזקה יותר, כי היא בהחלט קובעת את הגבולות בתחום הזה. אני יודע שבע"ל שליטה בחברות ופעילים בכורסה שוקלים את מעשיהם על פי השאלה 'איך זה ייראה בעיני הרשות'".

עד כדי כך? "כן. לא פעם, כשערכנו חיפושים בחברות או אצל אנשים, מצאנו ניירות ובהם רישומי התיי עצויות של חשודים, המתעדים את ניסיונותיהם לבצע עבירה בלי להיתפס. במקרה אחד רשמו לעצמם החשודים מה יגידו אם הרשות תזמן אר"ם לחקירה".

האכיפה חייבת להיות אכיפה פלילית? "היא חייבת להיות חזקה, ולכן גם פלילית. הפעילים בשוק ההון צריכים לדעת שיש משטרה

שבוחנת את הנעשה בשוק כל הזמן ויודעת לטפל בעבריינים. זה חשוב גם למשקיע הקטן וגם למשקיע הגדול. אלה רוצים לדעת שהכספים שהם מכניסים לשוק לא יטולטלו על ידי פעולות של עבריינים. המשקיעים רוצים להגיע לשוק מוסדר וכשר, שיש בו אכיפה. היא לא חייבת להיות רק אכיפה פלילית, אבל זה הבסיס. ללא אכיפה פלילית חזקה לא תהיה אכיפה אורחית.

"עם זאת, לאחר שנות פסיקה רבות, ולאחר שהושרשו לא מעט נורמות, ייתכן שכדאי לבחון את הנושא מחדש ולהעביר חלק מהעבירות מהתחום הפלילי אל התחום האזרחי. למשל, עבירות של איחור בדיווח. עבירות תרמית, מידע פנים והפרטים המטעים בתשקיף, ברו"חות הכספיים והרו"חות מיידיים – כל זה חייב להישאר פלילי". האם לדעתך רצוי שהרשות תטפל גם בנושאי איום שמופקדים היום בריד המשרדה, כמו עבירות מרמה וגניבה בחברות ציבוריות?

"למשרדת ישראל אין היום הידע וההבנה הדרושים כדי להתמודד עם עבירות מרמה. רצוי, למשל, שהרשות היא שתחקור עבירות שמבצעים בעלי שליטה בחברות ציבוריות. למחלקת החקירות של הרשות יש היכולת לבדוק את עבירות המרמה. מצד שני, אילו נאלצה הרשות להתמודד גם עם כל התיקים האלו, היה צריך להקים בה מחלקה גדולה ויעודית".

פתחת עכשיו חברה חדשה עם עמותים מהרשות. המידע שבידיכם יכול להיות רב ערך למו שהסתברו בהליכים משפטיים. אם יפנה אליכם נחקר פוטנציאלי ברשות לניירות ערך וישאל מה עליו לעשות בחקירה כדי לצאת נקי, תיתן לו ייעוץ?

"אני לא מתכוון לתת לאנשים שביצעו עבירה כלים שיאפשרו להם לצאת נקיים. זה לא השירות שאנחנו נותנים. לאדם כזה אני אגיד, מסור לחוקרים את כל המידע שבידיך".

תיתן לו חוות דעת בנוגע למעשה שביצע? "אני יכול לתת לו חוות דעת, לומר אם המעשה שהוא נחשד בהם כשרים או לא. אני לא יכול לתת לו חוות דעת משפטית ולומר לו אם הוא זכאי או לא. אני לא עורך דין".

אתה לא מרגיש שעברת לצד השני של המתרס?

"אני לא עובר לצד השני של המתרס. סוג השירות הוא אחר לגמרי. אנחנו מציעים סיוע וייעוץ לנתבעים ותובעים בפרשות של מעשי הונאה, שירות של בקרת סיכונים, בדיקות נאותות, ביקורת פנימית ובדיקת תקינות של ניהול תיקי ניירות ערך. אנחנו מציעים לחברות ולאנשים פרטיים לנצל את הידע שלנו כדי למנוע מעצמם להגיע בעתיד לכיסא הנחקר".